

Семинар „Рецепция на античността в модерната българска поезия”

**АНКЕТА
(въпроси към български поети, третиращи антични мотиви)**

Мария Калинова

В какви моменти се обръщате към античната тематика и има ли конкретни поводи за този творчески интерес?

Античността не е тематизирана в моите поетически книги експлицитно, тя се явява след осъществени от читателя асоциативни връзки.

Кои са античните теми и/или образи, които ви привличат и с какво?

Едип и Медуза са образите, които са свързани с моята поезия.

Имате ли определена целева група, към която адресирате творбите си, и как се вписва в подобно адресиране античната тематика? Очаквате ли, че читатели, които нямат знания за античността, биха разбрали творбите, в които тя присъства, и как виждате отговора на съвременния читател на античната сюжетика?

Не, нямам целева група, но очаквам читателите ми да имат определени познания за античността, Българско възрождане, модерността, постмодернизма и т.н.

Вашата творческа работна практика включва ли запознаване с антични ресурси?

Да (ако могат така да се опростят и сведат нещата до „работна практика”).

Ако да, то какви са пътищата, по които достигате до античните първообрази (текстове на оригиналните езици, изкуства)?

Чрез преводи, коментари, чуждо творчество, рецепиращо античната тематика, критическа класическа и литературна рецепция.

Как се отнасяте към творчеството на чуждестранни или български поети, които по някакъв начин преработват античните текстове? Някой от тях оказал ли е по-специално влияние върху вас?

Влиянието е от Пърличев, през Гео Милев до Миглена Николчина.

Какви други теми (различни от античните) ви занимават като творец? Какво е мястото на античните мотиви в цялостния ви творчески поглед и възприемане на света, как се свързват?

Други топоси: Възраждане, психоанализа, феминизъм. Колкото до античността и мястото, което заема в поезията ми- опитвам се да създам алтернативни фигури на античната култура, мисля, че това е една от динамичните връзки между античното и модерното, античното и българското, античното и личното.

Как вие лично възприемате античните текстове – като извор на творческо вдъхновение, като извор на универсални и непреходни ценности, които постоянно биват претворявани от традицията, като инструмент за една общочовешка (европейска) свързаност и съхранение на обща културна памет, като модели за разбиране на света, които са валидни и днес?

Като инструмент за една европейска свързаност и съхранение на обща културна памет.